

Lovforslag nr. L 153

Folketinget 2014-15

Fremsat den 25. februar 2015 af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

(Lempelse af dispensationsadgang for detailsalg på helligdage, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen, minimumsbeskyttelse af visse personkategorier om bord på skibe, afskaffelse af indberetningspligten for kommuner og regioners deltagelse i selskaber og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører m.v.)

§ 1

I lov nr. 606 af 24. juni 2005 om detailsalg fra butikker m.v., som ændret ved § 4 i lov nr. 391 af 25. maj 2009, lov nr. 543 af 26. maj 2010, § 11 i lov nr. 595 af 14. juni 2011, lov nr. 321 af 3. april 2012 og § 11 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, 1. pkt., udgår »ganske«.

§ 2

I lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 15. februar 2013, som ændret ved § 45 i lov nr. 401 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, udgår », og regler om den bygningssagkyndiges vederlag«.

2. I § 4 a, stk. 2, udgår », vederlag«.

§ 3

I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 17. januar 2014, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 249 af 21. marts 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 618 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 341, stk. 3, § 462, stk. 2, § 464 og § 466, stk. 3, ophæves.

2. § 501, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) for fordring på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter §§ 360 eller 466 et år efter, at der er indgået aftale om fordelingen mellem parterne, eller efter, at en domstol eller voldgiftret har truffet afgørelse herom,«.

3. § 501, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb eller ved parternes aftale om at bruge en opmand til at træffe en for parterne bindende afgørelse om fordringen.«

§ 4

I lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 73 af 17. januar 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 251 af 30. marts 2011 og § 4 i lov nr. 724 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 75 indsættes som stk. 2 og stk. 3:

»Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at dele af loven finder anvendelse for kategorier af personer, som udfører opgaver om bord på skibe uden at være omfattet af § 1, stk. 1. Reglerne fastsættes efter høring af de

organisationer for rederne og de søfarende, som spørgsmålet vedrører.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at dele af loven finder anvendelse for personkategorier, som ikke udfører arbejde af betydning for skibets drift i bred forstand, såfremt de i kraft af deres ansættelsesforhold er beskyttet på et tilsvarende niveau. Reglerne fastsættes efter høring af de organisationer for rederne og de søfarende, som spørgsmålet vedrører.«

§ 5

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1308 af 9. december 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 149, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »translatør« til: »uddannet translatør eller lignende«.

2. I § 149, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »translatør« til: »uddannet translatør eller lignende«.

§ 6

I lov nr. 548 af 8. juni 2006 om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber, som ændret ved lov nr. 620 af 14. juni 2011, § 16 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 2 i lov nr. 1234 af 18. december 2012 og lov nr. 81 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. § 7 ophæves.

§ 7

Lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, ophæves.

§ 8

Lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Stk. 2. §§ 4 og 6 træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 3. §§ 2, 3, 5, 7 og 8 træder i kraft den 1. januar 2016.

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 2 - 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Lov om detailsalg fra butikker m.v.
 - 2.2. Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.
 - 2.3. Lov om dispachører
 - 2.4. Søløven
 - 2.5. Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.
 - 2.6. Lov om translatører og tolke
 - 2.7. Retsplejeloven
 - 2.8. Lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås med lovforslaget, at der skabes større fleksibilitet i lov om detailsalg fra butikker m.v. (lukkeloven) ved at give mulighed for, at butikkerne også i forbindelse med mindre, lokale arrangementer og ikke kun meget omfattende arrangementer vil kunne få tilladelse til at foretage detailsalg på en helligdag m.v. Derved bliver der skabt mulighed for øget økonomisk aktivitet også i de lokale samfund.

Herudover har regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, som en del af »Aftale om en vækstpakke« (juni 2014), aftalt, at der skal gennemføres en række initiativer rettet mod at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for en række mindre erhverv. Det er herunder aftalt at afskaffe maksimalprisreguleringen i forbindelse med udarbejdelsen af tilstands og elinstallationsrapporter i huseftersynsordningen og at afskaffe beskikkelsesordningerne for translatører og tolke samt for dispachører.

Forud for regeringens vækstpakkeudspil »Danmark helt ud af krisen – virksomheder i vækst« (maj 2014) har en tværministeriel taskforce om lovregulerede erhverv undersøgt, hvorvidt der inden for de lovregulerede erhverv i Danmark findes regler, som kan moderniseres og administrative byrder, som med fordel kan lettes, sådan at de beskyttelseshensyn, der oprindeligt dannede grundlag for reglerne, kan opnås på mindre byrdefuld måde. Taskforcen har bl.a. vurderet at maksimalprisbestemmelserne for udarbejdelse af tilstands- og elinstallationsrapporter kan ophæves og at beskikkelsesordningerne for translatører og tolke samt dispachører kan afskaffes.

Regulering af erhverv betyder, at der ikke er fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører og

svækker konkurrencen. Regeringen er optaget af ikke at opstille unødvendige forhindringer for effektiv konkurrence. Som led i »Aftale om en vækstpakke« er det således aftalt at gennemføre 18 forenklingsforslag inden for en række mindre serviceerhverv med henblik på at opnå lettere adgang til erhvervet og øge konkurrencen til gavn for forbrugere og virksomheder.

Det foreslås derfor at ændre lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. således at hhv. ministeren for by-, bolig- og landdistrikter og erhvervs- og vækstministeren ikke længere, i de relevante bekendtgørelser, skal fastsætte en øvre grænse for det vederlag, som en bygningssagkyndig hhv. en elinstallatørvirksomhed vil kunne betinge sig for udarbejdelse m.v. af tilstands- og elinstallationsrapporter.

Forslaget om afskaffelse af maksimalprisregulering har til formål at reducere den reguleringsmæssige kompleksitet for de virksomheder, som leverer ydelser og give de bygnings-sagkyndige og elinstallatørvirksomhederne øget fleksibilitet i prisfastsættelsen af deres ydelser. Samtidig har maksimalpriser alt andet lige en normerende effekt for prisdannelsen på et marked. Det betyder, at flere udbydere, end hvad der er tilfældet under fri konkurrence, vil tage en pris svarende til maksimalpriserne. Det kan føre til, at forbrugerne betaler en overpris for ydelserne.

Det foreslås også at ophæve lov om translatører og tolke og lov om dispachører. Med en afskaffelse af beskikkelsesordningerne for translatører og tolke samt for dispachører kræves der ikke længere en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør eller dispachør og foretage den dertil knyttede virksomhed.

Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. En afskaffelse af beskikelsesordningerne vil således alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. De vil fortsat have deres uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt.

En afskaffelse af beskikelsesordningerne vil betyde, at markedet for at levere de pågældende ydelser ikke begrænses til personer med en beskikkelse, men at andre aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer vil kunne udføre de samme opgaver. Det vil alt andet lige kunne medføre større konkurrence på områderne til gavn for vækst i samfundet generelt.

Som konsekvens af ophævelsen af lov om translatører og tolke samt lov om dispachører, foretages der ændringer i retsplejeloven og søloven, da disse henviser til henholdsvis translatører og tolke og til beskikkede dispachører. Med ophævelsen af beskikelsesordningen for translatører er der behov for at foretage en tilpasning af bestemmelserne i retsplejelovens § 149, stk. 1 og 2, om anvendelse af translatør i forbindelse med retssager. Det foreslås på den baggrund, at retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres således, at det fremgår, at der skal være tale om en uddannet translatør eller lignende. I søloven ophæves bestemmelserne om at havariberegninger skal foretages af dispachører og om, at parterne i forbindelse med opgørelse ved partikulært havari og i spørgsmål om afstandsfragt kan kræve, at opgørelserne foretages af en dispachør. I forbindelse med havari vil rederierne og forsikringselskaberne fremadrettet kunne aftale at bruge en vurderingsmand (opmand) med speciale inden for søforsikring, som begge parter anser for kompetent og uafhængig.

Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. ændres samtidig, så der indføres mulighed for tilpasning af reguleringen af søfarende for visse personkategorier. Ændringen har til formål at skabe større klarhed og sikre minimumsbeskyttelse af en række arbejdstagerkategorier i særligt offshore sektoren, som ikke er traditionelle søfarende.

Samtidig ophæves § 7 i lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber. Den foreslåede ændring vil betyde, at den årlige redegørelse om kommuners og regioners erhvervsaktivitet afskaffes. Samtidig afskaffes forpligtelsen til at foretage årlige indberetninger for kommuner, regioner og selskaber med offentlig deltagelse.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Lov om detailsalg fra butikker m.v.

2.1.1. Gældende ret

Ifølge lov om detailsalg fra butikker m.v., også kendt som lukkeloven, må der fra butikker, hvorfra der foregår detailsalg, som hovedregel ikke ske detailsalg på helligdage, Grundlovsdag og juleaftensdag samt efter kl. 15.00 på nytårsaftensdag.

Der er i loven en række undtagelser, for så vidt angår blandt andet salg af visse særlige varer (f.eks. brændsel, motorkøretøjer, planter m.v.), salg fra visse særlige butikker (f.eks. butikker beliggende i lufthavne, bagerbutikker, bygemarkeder m.v.) samt salg fra dagligvarebutikker med en årlig omsætning under pt. 33,1 mio. kr.

Loven indeholder endvidere en dispensationsbestemmelse, hvorefter Erhvervsstyrelsen efter indstilling fra en kommunalbestyrelse kan tillade, at der sker detailsalg ved ganske særlige lejligheder. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 100, som fremsat, at der skal være tale om meget omfattende enkeltarrangementer, typisk af international eller tilsvarende karakter, og ofte med deltagelse af danske og udenlandske organisationer. Et eksempel på en sådan begivenhed var, da det internationale cykelløb Giro d'Italia havde startevent i Herning på St. Bededag i 2012. Bestemmelsen giver ikke mulighed for, at der gives tilladelse til at holde åbent i forbindelse med f.eks. lokale festivaler, byfester og indkøbscentres åbning, heller ikke selv om arrangementerne involverer en hel egn. Bestemmelsen giver heller ikke mulighed for, at der gives tilladelse til en årligt tilbagevendende begivenhed.

2.1.2. Lovforslagets indhold

Med den foreslåede ændring sker der en lempelse af den nugældende dispensationsadgang, således at Erhvervsstyrelsen kan tillade, at der kan ske detailsalg også ved mindre, lokale arrangementer og ikke kun ved meget omfattende arrangementer som i dag. Med forslaget gives der mulighed for – i modsætning til under den nugældende dispensationsadgang – at der også meddeles dispensation i forbindelse med f.eks. lokale festivaler og byfester. Med forslaget gives der også mulighed for, at der meddeles dispensation til en årligt tilbagevendende begivenhed, som f.eks. et pinse-karneval. Der skal stadig være tale om arrangementer af officiel karakter. For at sikre at arrangementerne har en sådan karakter, træffer Erhvervsstyrelsen afgørelse efter indstilling fra en kommunalbestyrelse. Styrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

2.2 Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

2.2.1. Gældende ret

Vederlag for udarbejdelse af tilstandsrapport som led i huseftersynsordningen

Efter § 4, stk. 2, i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. fastsætter ministeren for by, bolig og landdistrikter regler om virksomheden som bygningssagkyndig, herunder regler om den bygningssagkyndiges vederlag.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 391 af 14. juni 1995 om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, L 218, side 2996, at der sigtes mod et normalt vederlag på ca. 4.000 kr., ekskl. moms, for udarbejdelse af en tilstandsrapport. Vederlaget skal dog afpasses efter husets størrelse, al-

der og indretning. Vederlaget udgør den maksimale pris, den bygningssagkyndige kan opkræve for gennemførelse af huseftersyn og udarbejdelse af tilstandsrapport.

§ 4, stk. 2, indebærer, at Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter skal fastsætte maksimalpriser for tilstandsrapporter, og i henhold til bestemmelsen er der således udstedt bekendtgørelse nr. 60 af 21. januar 2015 om huseftersynsordningen.

I bekendtgørelsens bilag 1 er der bl.a. fastsat regler om det maksimale vederlag pr. ejendom for gennemførelse af huseftersyn og udarbejdelse af tilstandsrapport. De i bilaget fastsatte maksimale vederlag er inkl. den bygningssagkyndiges udgifter til udlæg, kørsel, forsikring m.v.

For parcelhuse, række-, kæde- eller dobbelthuse, sommerhuse og stuehuse (og øvrige bygninger) til nedlagte landbrugsejendomme er maksimalvederlagene pr. 1. februar 2015 fastsat således:

Samlet bygningsareal, jf. BBR ¹⁾	»Hovedhus« opført 1940 eller senere				»Hovedhus« opført før 1940			
	Grundtakst excl. moms	Administrat. tillæg excl. moms	I alt excl. moms	I alt incl. moms	Grundtakst excl. moms	Administrat. tillæg excl. moms	I alt excl. moms	I alt incl. moms
Under 100 m2	4.423,88	352	4.775,88	5.969,85	5.104,98	352	5.456,98	6.821,23
100-199 m2	5.885,75	352	6.237,75	7.797,19	6.781,30	352	7.133,30	8.916,63
200-299 m2	7.365,25	352	7.717,25	9.646,56	8.458,63	352	8.810,63	11.013,29
Større huse	Vederlaget aftales individuelt				Vederlaget aftales individuelt			
1) Samlet bygningsareal er summen af etagernes arealer incl. stueetagens areal og areal af evt. mansardetage, men excl. areal af kælder og tagetage. Som grundlag for etagernes størrelse anvendes det bebyggede areal, jf. BBR.								

Der er ligeledes i bilaget fastsat maksimalvederlag for huseftersyn og udarbejdelse af tilstandsrapport for ejerlejligheder, der pr. 1. februar 2015 udgør følgende:

Samlet bygningsareal, jf. BBR ¹⁾	»Hovedhus« opført 1940 eller senere				»Hovedhus« opført før 1940			
	Grundtakst excl. moms	Administrat. tillæg excl. moms	I alt excl. moms	I alt incl. moms	Grundtakst excl. moms	Administrat. tillæg excl. moms	I alt excl. moms	I alt incl. moms
Alle størrelser	3.684,89	352	4.063,89	5.046,11	4.231,58	352	4.583,58	5.729,48
1) Samlet bygningsareal er summen af etagernes arealer incl. stueetagens areal og areal af evt. mansardetage, men excl. areal af kælder og tagetage. Som grundlag for etagernes størrelse anvendes det bebyggede areal, jf. BBR.								

Det maksimale vederlag nedsættes med 400 kr., hvis den bygningssagkyndige (samtidig med huseftersynet) som energikonsulent udfører energimærkning med bygningsgenmang efter lov om fremme af energibesparelser i bygnin-

ger, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012 med senere ændringer.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter udsteder én gang årligt en ændringsbekendtgørelse, hvor de maksimale vederlag reguleres efter Danmarks Statistiks nettoprisindeks.

Vederlag for udarbejdelse af elinstallationsrapport

Efter § 4 a, stk. 2, i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. fastsætter erhvervs- og vækstministeren bl.a. regler om elinstallatørvirksomheders vederlag for udarbejdelse af elinstallationsrapporter.

Bestemmelsen blev indsat i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. ved lov nr. 609 af 14. juni 2011 om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om omsætning af fast ejendom og lov om autorisation af elinstallatører m.v.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget, jf. Folketingstidende 2010-11, tillæg A, L 89 som fremsat, at erhvervs- og vækstministeren – på samme måde som for de bygningssagkyndige – bemyndiges til at fastsæt-

te regler om beregningen af vederlaget til den virksomhed, der udarbejder elinstallationsrapporten.

§ 4 a, stk. 2, indebærer dermed også, at Erhvervs- og Vækstministeriet skal fastsætte maksimalpriser for elinstallationsrapporter, og i henhold til bestemmelsen er der således udstedt bekendtgørelse nr. 19 af 16. januar 2012 om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen, der er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 1332 af 9. december 2014.

I bekendtgørelsens bilag 1 er der fastsat regler om det maksimale vederlag inkl. udgifter til udlæg, kørsel, forsikring m.v. for gennemgang af elinstallationer og udarbejdelse af elinstallationsrapport.

For parcelhuse, række-, kæde- og dobbelthuse, sommerhuse og stuehuse til nedlagte landbrugsejendomme samt ejerlejligheder er maksimalvederlagene pr. 1. januar 2015 fastsat således:

»Hovedhus« opført 2001 eller senere				
Samlet bygningsareal, jf. BBR	Maksimalt vederlag excl. moms kr.	Administrationstillæg (momsfrit) kr.	I alt excl. moms kr.	I alt incl. moms kr.
Under 100 m ²	1.240,00	77,00	1.317,00	1.627,00
100-199 m ²	1.652,00	77,00	1.729,00	2.142,00
200-299 m ²	2.168,00	77,00	2.245,00	2.787,00
Større huse og andre bygninger, herunder elinstallationsrapport for fælleseje og fællesfaciliteter i ejerlejlighedskomplekser	Vederlaget aftales individuelt	77,00	-	-

»Hovedhus« opført før 2001				
Samlet bygningsareal, jf. BBR	Maksimalt vederlag excl. moms kr.	Administrationstillæg (momsfrit) kr.	I alt excl. moms kr.	I alt incl. moms kr.
Under 100 m ²	1.552,00	77,00	1.629,00	2.017,00
100-199 m ²	2.068,00	77,00	2.145,00	2.662,00
200-299 m ²	2.684,00	77,00	2.761,00	3.432,00
Større huse og andre bygninger, herunder elinstallationsrapport for fælleseje og fællesfaciliteter i ejerlejlighedskomplekser	Vederlaget aftales individuelt	77,00	-	-

Erhvervs- og Vækstministeriet udsteder én gang årligt en ændringsbekendtgørelse, hvor de maksimale vederlag reguleres efter Danmarks Statistiks nettoprisindeks.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. foreslås ændret således, at der ikke længere skal fastsættes regler om vederlag for udarbejdelse af tilstands- og elinstallationsrapporter. Ændringen medfører, at der ikke længere vil være fastsat en øvre grænse for det vederlag, som en bygningssagkyndig henholdsvis en elinstallatørvirksomhed vil kunne betinge sig for udarbejdelse m.v. af tilstands- og elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters bekendtgørelse nr. 60 af 21. januar 2015 om huseftersynsordningen, og Erhvervs- og Vækstministeriets bekendtgørelse nr. 19 af 16. januar 2012 om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 1332 af 9. december 2014, vil efter en vedtagelse af lovforslaget blive justeret i overensstemmelse med den foreslåede ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fastejendom m.v.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

2.3 Lov om dispachører

2.3.1. Gældende ret

Dispachører beskikkes af Erhvervsstyrelsen i henhold til lov om dispachører. Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over beskikkede dispachører.

Ret til at blive beskikket dispachør har enhver, der er myndig og ikke er under vægemål, ikke er under konkurs eller under rekonstruktionsbehandling, har bestået en juridisk embedseksamen, i mindst tre år har deltaget i virksomhed, der kan antages at have givet den pågældende kendskab til de under dispachørhvervet hørende forretninger og har bestået en særlig eksamen.

Erhvervsstyrelsens har nedsat en kommission (Dispachørkommissionen), som er rådgivende for Erhvervsstyrelsen ved administration af lov om dispachører. Derudover afholder kommissionen den særlige eksamen for dispachører, som kræves for at opnå beskikkelse, jf. bekendtgørelse nr. 44 af 12/01/1989 om dispachøreksamen.

Beskikkelse som dispachør kan nægtes, hvis den pågældende har en betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestance og manglende momsindbetalinger. Gælden skal vedrøre virksomhed i henhold til en tidligere beskikkelse inden for dispachørhvervet. Derudover kan beskikkelsen nægtes, hvis den pågældende er dømt for et strafbart forhold, som kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Har den pågældende udvist en adfærd, der giver anledning til at antage, at den pågældende ikke vil drive dispachørvirksomhed på forsvarlig måde, kan beskikkelsen ligeledes nægtes.

Hvis den beskikkede ophører med at opfylde betingelserne for beskikkelse, som nævnt ovenfor, kan Erhvervsstyrelsen fratage beskikkelsen. Det er muligt for en dispachør at deponere sin beskikkelse i Erhvervsstyrelsen.

Dispachør er en beskyttet titel, og ikke-beskikkede personer, der kalder sig dispachør, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter øvrig lovgivning, jf. lovens § 9.

Efter lovens § 14, stk. 3, er det fastsat, at visse af straffelovens bestemmelser om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v. (§§ 144, 150-152 f og 154-157) finder tilsvarende anvendelse på dispachører. Det er således bl.a. strafbart for de pågældende at gøre sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører.

Dispachører kan ikke afslå at udføre forretning, der efter lov og sædvane hører under erhvervet. Det er særligt beregning og fordeling af tab ved havari i henhold til sølovens bestemmelser herom.

Stillingen som dispachør er uforenelig med mæglervirksomhed, advokatvirksomhed eller anden erhvervsvirksomhed, eller med stilling som bestyrelsesmedlem, direktør, administrator, likvidator eller funktionær i en erhvervsvirksomhed eller institution. Dette er for at sikre dispachørens uafhængighed.

2.3.2. Lovforslagets indhold

Med henblik på at afskaffe beskikkelsesordningen for dispachører foreslås det at ophæve lov om dispachører og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Dette indebærer, at det ikke længere kræver en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig dispachør og foretage det dertil knyttede erhverv. Der findes i dag tre fungerende beskikkede dispachører i Danmark. Senest en ny dispachør blev beskikket var i 2010. De øvrige to er beskikkede i hhv. 2001 og 1988.

For så vidt angår dispachørordningen er det vurderingen, at selve beskikkelsen ikke i sig selv indebærer en kvalitets sikring af indholdet af det arbejde, som dispachørerne udfører. Det afgørende for, om den pågældende dispachør har de rette kompetencer, er den pågældendes uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer. De tre nuværende dispachører besidder en unik viden og nyder stor anerkendelse i branchen, som det må formodes er begrundet i deres kvalifikationer og erfaringer og hidtidige samarbejde med de relevante parter.

En statslig beskikkelse indebærer en konkurrencemæssig fordel for de beskikkede dispachører – særligt når de opererer i udlandet. Det vurderes imidlertid, at de pågældende dispachørers kvalifikationer i sig selv er tilstrækkelige til at kunne konkurrere på markedet – også i international sammenhæng.

Parterne i forbindelse med havari vil fremadrettet kunne aftale at bruge en vurderingsmand (opmand) med speciale inden for søforsikring, som begge parter anser for kompetent og uafhængig.

Afskaffelse af beskikkelsesordningen for dispachører betyder, at Erhvervsstyrelsen ikke længere skal føre et selvstændigt register over beskikkede dispachører. Det er vurderingen, at dette register anvendes i begrænset omfang, da de få dispachører allerede er velkendte hos de parter, der anvender deres ydelser.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 8 samt bemærkningerne hertil

2.4 Søloven

2.4.1. Gældende ret

I tilfælde, hvor der ved havari sker skade på skib og gods, skal der tages stilling til, hvorledes tabet og de omkostninger, der er afholdt for at begrænse det, skal fordeles mellem de involverede parter.

Det følger af sølovens § 461, at de såkaldte York-Antwerpen-regler af 1974, som ændret i 1990, hvis ikke andet er aftalt, finder anvendelse ved almindeligt havari, dvs. når en ekstraordinær udgift forsætligt og rimeligt er foretaget eller pådraget for at redde værdier, der sammen er udsat for fare på søen (f.eks. hvor last er kastet over bord for at lette et ellers synkende skib). York-Antwerpen-reglerne indeholder bl.a. regler om, hvilke skader, tab og omkostninger, der skal indgå i beregningerne, og hvorledes disse skal fordeles.

Søloven indeholder regler om, at de beregninger, der fastlægger denne fordeling, skal udføres af dispachører, der er beskikket eller anerkendt i medfør af lov om dispachører. Alle, der berøres af havariet, skal meddele alle oplysninger og fremlægge alle dokumenter, som dispachøren anser for nødvendige. Tvister om en dispaches rigtighed kan afgøres af domstolene.

Det følger af sølovens § 466, at beregning og fordeling af tab og omkostninger, der hidrører fra hændelser på sørejser, og som ikke hører under almindeligt havari eller i øvrigt efter særlig aftale eller lignende skal behandles efter reglerne for almindeligt havari, skal ske efter reglerne om særligt (partikulært) havari. Enhver, der har retlig interesse i et sådant havari, kan kræve, at beregning og fordeling foretages af dispachører.

Endelig indeholder søloven bestemmelser om, at enhver af parterne kan kræve afstandsfragt fastsat af en dispachør. Bestemmelserne finder anvendelse i tilfælde, hvor en befragtningsaftale hæves eller bortfalder på et tidspunkt, hvor kun en del af rejsen er udført, eller når godset er lodset i en anden havn end den aftalte.

2.4.2. Lovforslagets indhold

Som en konsekvens af ophævelsen af dispachørloven og dermed den offentlige beskikkelse af dispachører foreslås det, at sølovens bestemmelser om, at havariberegninger skal foretages af dispachører og om, at parterne i forbindelse med opgørelse ved partikulært havari og i spørgsmål om afstandsfragt kan kræve, at opgørelserne foretages af en dispachør, ophæves. Ophævelsen af bestemmelserne vil ikke være til hinder for, at parterne – som det i vid udstrækning sker allerede i dag – i det konkrete tilfælde indgår frivillige aftaler om, hvordan opgørelserne foretages og af hvem.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 3 samt bemærkningerne hertil.

2.5 Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.

2.5.1. Gældende ret

Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. (tidligere sømandsloven) gennemfører FN's Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC), der blev vedtaget på ILO's søfartskonference i 2006. Loven omfatter mange aspekter af søfarendes ansættelsesforhold, herunder indgåelse af ansættelsesaftaler, ret til fri hjemrejse, hviletid m.m.

Loven finder anvendelse på skibsføreren og andre søfarende, der defineres, som enhver person bortset fra skibsføreren, der er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et dansk skib, og som ikke udelukkende arbejder om bord, mens skibet ligger i havn. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende, afgøres spørgsmålet af Søfartsstyrelsen efter høring af de organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører.

2.5.2 Lovforslagets indhold

Med lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. gennemførtes store dele af ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold, der ikke i forvejen var en del af dansk lovgivning. Loven finder anvendelse på skibsføreren og andre søfarende, der defineres, som enhver person bortset fra skibsføreren, der er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et dansk skib, og som ikke udelukkende arbejder om bord, mens skibet ligger i havn. Det følger af konventionen, at organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører, skal inddrages, før myndighederne i tilfælde af tvivl træffer afgørelse om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende.

Der er efter lovens vedtagelse i praksis opstået spørgsmål om, hvorvidt visse kategorier af personer er omfattet af begrebet søfarende, og hvis det ikke måtte være tilfældet, hvilke regler, der i givet fald måtte være gældende for disse personer, samt hvorledes man i øvrigt skal foretage en afgrænsning til andre regler og personkategorier, når det drejer sig om personer, der er ansat af en arbejdsgiver i land, og om ikke beskæftiger sig med skibets drift i bred forstand. Dette er særlig udtalt på skibe i offshore sektoren, hvor der kan være mange forskellige personkategorier repræsenteret om bord. Det tilsvarende gælder for skibe til særlige formål.

En bred kreds af de søfarendes organisationer har sammen med rederiforeningerne rejst denne problemstilling og peget på, at der er behov for en nærmere afgrænsning i relation til personkategorier, der ikke indgår i skibets normale driftsbesætning, og som ikke udfører opgaver, der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand, og som har "landbaserede ansættelsesforhold", som på mange måder giver dem en beskyttelse på samme niveau som lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. Det drejer sig derfor ikke om skibets driftsbesætning eller fx. maler- eller reparationsgæng samt frisører, kiosk- og restaurationspersonale, som arbejder på passagerskibe, mens de sejler, og som falder ind under § 1, stk. 1, uanset om de pågældendes ansættelsesforhold ikke er knyttet til rederen. Der er heller ikke tale om personkategorier, som i medfør af den ILO-resolution, der er afspejlet i lovens § 1, stk. 2, falder uden for det i § 1, stk. 1, nævnte søfarende-begreb.

Derudover har der været tilfælde, hvor visse personer inddrages under lovens regulering, til trods for at de pågældende på en række områder allerede er sikret samme rettigheder efter de landbaserede regler. Der er tale om kategorier af personer, der typisk er ansat af en arbejdsgiver i land, og hvor der i de landbaserede regler, fx funktionærloven, som gælder for deres ansættelsesforhold, er taget højde for hovedparten af de forhold, som lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. regulerer. Den gældende ordning medfører i praksis tvivl om hvilket regelsæt, der finder anvendelse for disse personkategorier. Der er kun behov for, at sådanne kategorier af personer bliver omfattet af den del af loven, som særligt tager højde for, at arbejdet udføres om bord på et skib. I henvendelsen fra de søfarendes organisationer og rederiforeningerne nævnes som eksempel adgangen til sygdomspleje og forplejning om bord. Baggrunden for henvendelsen er, at disse personer allerede er sikret samme rettigheder efter de landbaserede regler. Der er tale om kategorier af personer, der typisk er ansat af en arbejdsgiver i land, og hvor der i de landbaserede regler, fx funktionærloven, som gælder for deres ansættelsesforhold, er taget højde for hovedparten af de forhold, som lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. regulerer. Den gældende ordning medfører i praksis tvivl om hvilket regelsæt, der finder anvendelse for disse personkategorier. Der er kun behov for, at sådanne kategorier af personer bliver omfattet af den del af loven, som særligt tager højde for, at arbejdet udføres om bord på et skib. I henvendelsen fra de søfarendes organisationer og rederiforeningerne nævnes som eksempel adgangen til sygdomspleje og forplejning om bord. Baggrunden for henvendelsen er, at disse personer allerede er sikret samme rettigheder efter de landbaserede regler.

delsen er et ønske om, at sikre disse personer en minimumsbeskyttelse, som har relation til, at de befinder sig om bord på et skib.

Det foreslås på den baggrund at ændre loven, således at erhvervs- og vækstministeren efter høring af redernes og de søfarendes organisationer kan fastsætte regler om, at visse kategorier af personer, som i dag ikke er omfattet af loven, efter en konkret vurdering med de nødvendige tilpasninger kan omfattes af en række af bestemmelserne i denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Bemyndigelsen i § 75, stk. 2, forventes anvendt på kategorier af personer, der ikke klart falder ind under søfarendebegrebet i § 1, stk. 1, og som heller ikke klart falder helt udenfor, således som det er fastsat i § 1, stk. 1, der skal fortolkes i overensstemmelse med konventionen og den tilknyttede ILO-resolution.

Derudover åbnes der i § 75, stk. 3, mulighed for, at det for visse kategorier af personer, for hvem, der er opstået spørgsmål om, hvorvidt de er omfattet af loven, kan fastsættes, at kun dele af reguleringen skal gælde for dem, såfremt de pågældende via deres ansættelsesforhold allerede er beskyttet på et tilsvarende niveau. Konventionen om de søfarendes arbejdsforhold (MLC) indeholder bestemmelser, hvorefter landene kan gennemføre dele af konventionen ved såkaldt substantiel ækvivalens. Sådanne tiltag skal implementere de relevante bestemmelser i kodens bindende del og respektere de generelle mål for og formål med konventionens bestemmelser.

Der kan derfor være tale om personkategorier, hvor det ikke vurderes hensigtsmæssigt, at der fuldt ud skal gælde samme regulering som for personkategorier, der indgår i den normale driftsbesætning eller udfører opgaver, der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand. Den del af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., som fortsat skal finde anvendelse for de pågældende kategorier af søfarende vil således supplere den beskyttelse, som følger af de pågældendes landbaserede ansættelsesforhold.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 4 samt bemærkningerne hertil.

2.6 Lov om translatører og tolke

2.6.1. Gældende ret

Translatører og tolke kan ansøge om beskikkelse af Erhvervsstyrelsen i henhold til lov om translatører og tolke. Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over beskikkede translatører og tolke.

Beskikkelsen som translatør og tolk sker i dansk og et fremmedsprog, og der er tale om én samlet beskikkelse. Lov om translatører og tolke beskytter alene titlen »translatør«, hvilket betyder, at enhver har ret til at kalde sig »tolk« og udføre tolkeopgaver.

Ret til at blive beskikket translatør og tolk har enhver, der er myndig og ikke er under værgemål, ikke er under konkurs eller under rekonstruktionsbehandling og har bestået en særlig eksamen. Beskikkelse kræver en særlig eksamen, og denne er som udgangspunkt cand.ling.merc. med translatør- og

tolkeprofil fra et universitet. Cand.ling.merc. udbydes i dag i sprogene engelsk, tysk, fransk og spansk. Ønsker man beskikkelse i andre sprog, kræves en translatøreksamen. Hvis det ikke er muligt at afholde translatøreksamen i det ønskede sprog, og ansøgeren på anden fyldestgørende måde kan godtgøre sine kundskaber i sproget, kan Erhvervsstyrelsen efter forudgående forhandlinger med Uddannelses- og Forskningsministeriet undtage fra eksamenskrav. En årsag til at en translatøreksamen ikke kan afholdes kan eksempelvis være, at det ikke er muligt at finde kvalificerede censorer. Translatøreksamen er i dag delvist brugerbetalt og Erhvervsstyrelsen afholder derudover omkostninger til eksamenen.

Hvis en person i udlandet har fået en uddannelse, som svarer til den danske cand.ling.merc. med translatør- og tolkeprofil, kan personen blive beskikket på baggrund heraf. Den udenlandske uddannelse skal som udgangspunkt indeholde oversættelse til og fra dansk og det pågældende fremmedsprog i juridisk, teknisk og økonomisk sprog.

Beskikkelse som translatør og tolk kan nægtes, hvis den pågældende har en betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestance og manglende momsindbetalinger. Gælden skal vedrøre translatørvirksomhed. Derudover kan beskikkelsen nægtes, hvis den pågældende er dømt for et strafbart forhold, som kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Har den pågældende udvist en adfærd, der giver anledning til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomhed som translatør og tolk på forsvarlig måde, kan beskikkelsen ligeledes nægtes.

Hvis den beskikkede ophører med at opfylde betingelserne for beskikkelse, som nævnt ovenfor, kan Erhvervsstyrelsen tilbagekalde beskikkelsen.

Translatører og tolke skal udføre de dem betroede hverv med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader.

Translatør er en beskyttet titel, og ikke-beskikkede personer der kalder sig translatør, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter øvrig lovgivning.

Efter lovens § 5 må kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller 4, benytte betegnelsen translatør.

Det følger af § 1 i bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 1992 om eksamenskrav for beskikkelse som translatør og tolk, at følgende eksamenskrav gælder for beskikkelse som translatør:

- 1) erhvervssproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.) aflagt ved et universitet for så vidt angår det sprog, hvori der er aflagt eksamen som hovedsprog,
- 2) erhvervssproglig oversætter- og tolkeeksamen (1 sprog – cand.interpret.) aflagt ved et universitet, eller
- 3) translatøreksamen aflagt ved et universitet efter de herom af Uddannelses- og Forskningsministeriet fastsatte regler.

Det bemærkes, at uddannelsen nævnt under nr. 2 ikke længere eksisterer.

Det fremgår af § 2 i bekendtgørelsen, at hvis det ikke er muligt for universiteterne at afholde eksamen i sprog, som vedkommende ønsker beskikkelse i, og vedkommende på anden fyldestgørende måde godtgør sine kundskaber i sproget, kan Erhvervsstyrelsen efter forudgående forhandlinger med Uddannelses- og Forskningsministeriet undtage fra bestemmelserne i § 1.

Efter § 3 i bekendtgørelsen kan Erhvervsstyrelsen endvidere beskikke en person, når det godtgøres, at vedkommen- de i udlandet har fået en uddannelse, der findes at kunne li- gestilles med en af de i § 1, nr. 1-3, nævnte, og vedkommen- de i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Efter stk. 2 kan be- skikkelsen gøres betinget af, at ansøgeren gennemgår en prøvetid eller aflægger en egnedhedsprøve, hvis form og ind- hold fastsættes af styrelsen.

Efter lovens § 8, stk. 3 er det fastsat, at visse af straffelo- vens bestemmelser om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v. (§§ 144, 150-152 f og 154-157) finder tilsvaren- de anvendelse på translatører og tolke. Det er således bl.a. strafbart for de pågældende at gøre sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører.

Erhvervsstyrelsens har nedsat en kommission (Translatør- kommissionen), der er rådgivende for Erhvervsstyrelsen ved administration af lov om translatører og tolke.

2.6.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve lov om translatører og tolke med tilhørende bekendtgørelser med henblik på at afskaffe be- skikkelsesordningen for translatører og tolke. Afskaffelsen af beskikkelsesordningen for translatører og tolke indebæ- rer, at det ikke længere kræver en beskikkelse fra en offent- lig myndighed for at kunne kalde sig translatør.

For så vidt angår translatørordningen er det vurderingen, at selve beskikkelsen ikke i sig selv indebærer en kvalitets- sikring af indholdet af de ydelser, som translatører og tolke leverer. Det afgørende for, om den pågældende translatør og tolk har de rette kompetencer, er den pågældendes uddan- nelse og evt. erhvervsmæssige erfaringer. Selve beskikkel- sen er i dag blot et tjek af restance- og straffeattest. En be- skikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er et tjek af straffe- og restanceattest, vurderes ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvalitet af de pågældendes ydelser.

I dag er det muligt at få legaliseret et dokument, som skal bruges i udlandet. En legalisering er en bekræftelse af un- derskriften på dokumentet. Visse dokumenter skal legalise- res af en dansk myndighed inden legalisering i Udenrigsmini- steriet, andre dokumenter kan legaliseres direkte i Uden- rigsministeriet. Udenrigsministeriet kan i dag kun legalisere en oversættelse af et dokument, hvis oversættelsen er foreta- get, stemplet og underskrevet af en beskikket translatør med beskikkelse. Ved en afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en

notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens un- derskrift. Det bemærkes, at oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translatør, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet.

Afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke betyder, at Erhvervsstyrelsen ikke længere skal føre et selvstændigt register over beskikkede translatører og tolke. Det er allerede i dag muligt at søge oplysning om translatø- rer og tolke hos de respektive brancheforeninger.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 7 samt be- mærkningerne hertil

2.7 Retsplejeloven

2.7.1. Gældende ret

Retsplejelovens § 149 indeholder regler om rettens brug af translatører og tolke under retsmøder.

Det fremgår af retsplejelovens § 149, stk. 1, at retssproget er dansk. Afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, skal så vidt mulig ske ved hjælp af en translatør. Dog kan det i borgerlige sager undlades at tilkalde en tolk, når ingen af parterne gør fordring herpå, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog. Det samme kan under sidstnævnte forudsætning finde sted i straffesager uden for hovedforhandling for landsret.

Det følger således af retsplejelovens § 149, stk. 1, at der som tolkebistand under retssager så vidt muligt skal anven- des translatører. Efter retspraksis kan der dog anvendes tol- ke, som ikke har beskikkelse som translatør. Der kan i den forbindelse henvises bl.a. til Højesterets dom af 23. oktober 1985 (U 1985.1052 H), Højesterets dom af 23. februar 1999 (U 1999.881 H), og Højesterets dom af 22. januar 2004 (U 2004.1054 H).

Efter retsplejelovens § 149 stk. 2, skal dokumenter, der er affattede i fremmede sprog, ledsages af en oversættelse, der, når retten eller modparten forlanger det, skal bekræftes af en translatør. Oversættelse kan dog frafaldes, når begge parter er enige derom, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog.

Translatører og tolke beskikkes af Erhvervsstyrelsen efter reglerne i lov om translatører og tolke, jf. afsnit 2.6.

Efter retsplejelovens § 59 fører Rigspolitiet en fortegnelse over tolke. Tolkene kan anvendes til tolkning og oversættel- se inden for Justitsministeriets område (Rigspolitiets tolkeo- versigt). Domstolene benytter i praksis i vidt omfang Rigs- politiets tolkeoversigt. Af tolkeoversigten fremgår bl.a. op- lysninger om tolkens uddannelsesmæssige baggrund som tolk.

Bekendtgørelse nr. 571 af 28. maj 2008 om Rigspolitiets tolkeoversigt indeholder bl.a. bestemmelser om optagelse på Rigspolitiets tolkeoversigt, herunder om uddannelsesmæssi- ge krav.

Det bemærkes i øvrigt, at Justitsministeriet har nedsat et internt udvalg som bl.a. har til opgave at identificere forslag, der kan sikre adgang til tolkeydelser af højere kvalitet på Ju-

stitsministeriets område. Udvalget forventes at afslutte sit arbejde ved udgangen af 1. kvartal 2015.

2.7.2. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås lov om translatører og tolke ophævet, således at beskikkelsesordningen for translatører og tolke afskaffes. Efter ophævelsen af loven vil det således ikke længere kræve en beskikkelse fra en offentlig myndighed at kunne kalde sig translatør. Det vil imidlertid fortsat være muligt at uddanne sig til translatør.

Efter retsplejelovens § 149 skal der i visse tilfælde anvendes translatører i forbindelse med retsmøder og oversættelser af dokumenter. Betegnelsen translatør har hidtil kun måttet anvendes af personer, som var beskikket efter lov om translatører og tolke. Med ophævelsen af beskikkelsesordningen er der behov for at foretage en tilpasning af bestemmelserne i retsplejelovens § 149, stk. 1 og 2, om anvendelse af translatør i forbindelse med retssager.

Det foreslås på den baggrund, at det fremover kommer til at fremgå af retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 1. pkt., at der skal være tale om en uddannet translatør eller lignende.

Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør eller lignende. For at en person kan anses for at være uddannet translatør, skal vedkommende således – som i dag – enten have gennemført en erhvervsproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.) aflagt ved et universitet, for så vidt angår det sprog, hvori der er aflagt eksamen som hovedsprog, eller en translatørekamen aflagt ved et universitet efter de herom af Uddannelses- og Forskningsministeriet fastsatte regler eller uddannelser, som kan ligestilles hermed, herunder f.eks. personer, som i udlandet har fået en uddannelse, der findes at kunne ligestilles med en af de nævnte uddannelser.

Bestemmelsen ændres som følge af, at betegnelsen translatør ikke længere vil være begrænset til personer, som er beskikket efter lov om translatører og tolke. Der er ikke tilset ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis. Det forudsættes således, at domstolene også i fremtiden så vidt muligt anvender translatører, ligesom domstolene må antages i praksis i vidt omfang at anvende Rigspolitiets tolkeoversigt.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

2.8 Lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber

2.8.1. Gældende ret

Det følger af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber, at selskaber, der er omfattet af loven, har en indberetningspligt, som omfatter oplysning-

ger om overholdelse af lovens §§ 3-5, herunder skal der indberettes oplysninger om offentlig deltagerkreds, kapitalindskud, omsætningstal, mv. Derudover skal kommuner og regioner redegøre for deres deltagelse finansielt eller ledelsesmæssigt i andre erhvervsdrivende selskaber.

På baggrund af indberetningerne udarbejder Erhvervsstyrelsen en årlig redegørelse til Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg.

2.8.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber, der forpligter kommuner, regioner og selskaber til at indberette oplysninger om bl.a. offentlig deltagerkreds, kapitalindskud, omsætningstal, mv. Samtidig ophører Erhvervsstyrelsens forpligtelse til at udarbejde den årlige redegørelse om kommuner og regioners erhvervsaktivitet til Folketingets Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalg.

Redegørelsen har hidtil været udarbejdet af Erhvervsstyrelsen på baggrund af de oplysninger, som kommuner, regioner og selskaber indberetter.

Der har været en meget begrænset interesse omkring redegørelsen, ligesom Erhvervsstyrelsen kun sjældent modtager henvendelser vedrørende redegørelsernes indhold. Det er således vurderingen, at de økonomiske og administrative omkostninger forbundet med indberetning af oplysningerne og udarbejdelse af den årlige redegørelse ikke står mål med efterspørgslen og brugen heraf. Fremadrettet vil Erhvervsstyrelsen fokusere på lovens mulighed for stikprøvevis kontrol af de selskaber, som er omfattet af lovens regler.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets § 6 samt bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der forventes begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget på statens område. De økonomiske konsekvenser holdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Forslaget om ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes at have begrænsede økonomiske og administrative positive konsekvenser for kommuner og regioner, idet der ikke fremadrettet skal indberettes selskabsoplysninger for kommunale og regionale erhvervsvirksomheder.

Forslaget vurderes i øvrigt at have begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forhold til forslaget til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. vurderes det, at den øgede fleksibilitet kan have positive økonomiske konsekvenser for butikkerne, idet

lempelsen af dispensationsadgangen lokalt vil kunne gavne butikkernes omsætning og derved medvirke til lokal vækst. For butikker, der allerede kan foretage detailsalg på helligdage m.v., kan forslaget betyde øget konkurrence. Forslaget vurderes i øvrigt ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. vurderes forslaget ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

En afskaffelse af beskikkelsesordningen for dispatchørerne vil betyde, at markedet åbnes for så vidt angår vurderinger af skader på skibe og last i forbindelse med havari, hvilket vil kunne lette markedsadgangen og øge konkurrencen. En afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil ligestille de oversættere, der i dag ikke er beskikkede med de beskikkede, og dermed kunne lette markedsadgangen og øge konkurrencen.

Ændringen i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. forventes at have begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for rederierhvervet.

Forslaget om ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes at have begrænsede positive økonomiske og administrative konsekvenser for de omfattede selskaber, idet de ikke længere skal indberette oplysninger til brug for redegørelsen.

Forslaget vurderes i øvrigt at have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at lovforslaget ikke medfører væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Dele af Konventionen om de søfarendes arbejdsforhold (MLC) indgår i EU-retten. De kommende bestemmelser vil blive administreret inden for de rammer, som følger af konventionen. Forslaget vedrørende ændringen i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. har derfor ingen konsekvenser for EU-retten.

Samlet set vurderes lovforslaget ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. oktober 2014 til den 25. november 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, Fagligt Fælles Forbund, Aarhus Universitet, Advokatrådet, Advokat-

samfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), Associerede Danske Arkitekter (ADA), Assuranceforeningen SKULD, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bilfærgernes Rederiforening, Brancheforeningen for Bygningssagkyndige og Energikonsulenter (BfBE), Bryggeriforeningen, Coop Danmark A/S, Copenhagen Business School, COSEA, Danmarks Eksportråd, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Caféer, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportshandlerforening, Danmarks Statistik, Danmarks Vækstråd, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme (DEF), Dansk Metals Maritime Afdeling, Dansk Supermarked A/S, Dansk Transport og Logistik, Dansk Industri, Dansk Iværksætter Forening, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske BOLIGadvokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Regioner, Danske revisorer, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Translatører, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Dispatcheur Niels Lehmann Christensen, Dispatchørkontoret Kofoed & Voigt Larsen, Dispatchørkommissionen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DS Håndværk & Industri, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, Fag og Arbejde (FOA), Fiskeriets arbejdsmiljøråd, Fiskeriets arbejdsmiljøråd, Fiskernes Forbund, Flygtningenævnet, Forbundet Kommunikation og Sprog, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af erhvervsserviceleverandører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (F. R. I.), Foreningen af Statsadvokater, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), GTS - Godkendt teknologisk Service, HK, Horesta, Håndværkerrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kommunale tjenestemænd og overenskomstansatte, Københavns City Center, Københavns Kommune, Københavns Retshjælp, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Maskinmestrenes Forening, Nærbutikkernes Landsforening, Offentligt ansattes organisationer, Parcelhusejernes Landsforening, Politiforbundet i Danmark, Politidirektørforeningen, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 2010, Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Rigspolitiet, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Skibsmæglerforeningen, Småøernes Fergeselskaber, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Søfartens Arbejdsmiljøråd, Søfartens Ledere, TEKNIQ Installatørernes Organisation, Translatørforeningen, Translatørkommissionen, Træskibssammenslutningen, Udlændingenævnet, Vestre Landsret, Vækstforum, Region Bornholm, Vækstforum, Region Hovedstaden, Vækstforum, Region Midtjylland, Vækstforum, Region Nordjylland, Vækstforum, Region Sjælland, Vækstforum, Region Syddanmark, Østre Landsret og Århus Retshjælp og samtlige byretter.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes at have begrænsede økonomiske positive konsekvenser for kommuner og regioner, idet der ikke fremadrettet skal indberettes selskabsoplysninger for kommunale og regionale erhvervsvirksomheder. Der forventes i øvrigt begrænsede økonomiske konsekvenser af lovforslaget for det offentlige. De økonomiske konsekvenser holdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget om ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes at have begrænsede administrative positive konsekvenser for kommuner og regioner, idet der ikke fremadrettet skal indberettes selskabsoplysninger for kommunale og regionale erhvervsvirksomheder. Lovforslaget forventes i øvrigt at have begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	I forhold til forslaget til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. vurderes det, at den øgede fleksibilitet kan have positive økonomiske konsekvenser for butikkerne, idet lempelsen af dispensationsadgangen lokalt vil kunne gavne butikkernes omsætning og derved medvirke til lokal vækst. For butikker, der allerede kan foretage detailsalg på helligdage m.v., kan forslaget betyde øget konkurrence. For så vidt angår lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. vurderes forslaget ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. En afskaffelse af beskikkelsesordningen for dispachørerne vil betyde, at markedet åbnes for så vidt angår vurderinger af skader på skibe og last i forbindelse med havari, hvilket vil kunne lette markedsadgangen og øge konkurrencen. En afskaffelse af beskikkelsesordningen for trans-	De allerede beskikkede translatører og tolke samt dispachører vil miste en konkurrencemæssig fordel ved ikke fremadrettet af kunne markedsføre deres ydelser og dem selv som »beskikkede«.

	latører og tolke vil ligestille de oversættere, der i dag ikke er beskikkede med de beskikkede, og dermed kunne lette markedsadgangen og øge konkurrencen. Forslaget om ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes at have begrænsede positive økonomiske konsekvenser for de omfattede selskaber, idet de ikke længere skal indberette oplysninger til brug for redegørelsen. Forslaget vurderes i øvrigt at have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes at have begrænsede positive administrative konsekvenser for de omfattede selskaber, idet de ikke længere skal indberette oplysninger til brug for redegørelsen. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at lovforslaget ikke medfører væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med den foreslåede ændring sker der en lempelse af den nugældende dispensationsadgang, således at Erhvervsstyrelsen efter indstilling fra en kommunalbestyrelse kan tillade, at der kan ske detailsalg også ved »særlige lejligheder« og ikke kun ved »ganske særlige lejligheder« som i dag. Der skal stadig være tale om arrangementer af officiel karakter, og for at sikre, at arrangementerne har en sådan karakter, træffer Erhvervsstyrelsen afgørelse efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Et eksempel på et arrangement af officiel karakter er, hvis kommunen eller en anden offentlig instans er medarrangør af arrangementet. Et andet eksempel på et arrangement af officiel karakter er, hvis offentlige personer med repræsentative pligter deltager officielt i arrangementet. Styrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Med den foreslåede ændring gives der mulighed for – i modsætning til under den nugældende dispensationsadgang – at der også meddeles dispensation i forbindelse med f.eks. lokale festivaler og byfester, forudsat at der foreligger en indstilling fra kommunalbestyrelsen. Med den foreslåede ændring gives der også mulighed for, at der meddeles dispensation til en årligt tilbagevendende begivenhed, som f.eks. et pinse-karneval.

Dispensation kan omfatte hele kommunen, en egn eller en hel by i kommunen eller en bydel. De omfattede butikker vil være de, som er beliggende inden for det område, som arrangementet vedrører. Kommunalbestyrelsens indstilling skal indeholde nærmere oplysninger herom.

Dispensation kan ikke gives til enkeltbutikker – heller ikke i forbindelse med åbninger, runde fødselsdage eller lignende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at § 4 i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. ændres således, at der ikke længere skal fastsættes regler om vederlag for udarbejdelse af tilstandsrapporter.

Ændringen medfører, at der ikke længere vil være fastsat en øvre grænse for det vederlag, som en bygningssagkyndig vil kunne betinge sig for udarbejdelse m.v. af tilstandsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Vederlaget for udarbejdelse af tilstandsrapporter vil herefter afhænge af, hvad der inden for rammerne af den almindelige aftalefrihed vil kunne opnås enighed om mellem parterne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at § 4 a i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. ændres således, at der ikke længere skal fastsættes regler om vederlag for udarbejdelse af elinstallationsrapporter.

Ændringen medfører, at der ikke længere vil være fastsat en øvre grænse for det vederlag, som en elinstallatørvirksomhed vil kunne betinge sig for udarbejdelse m.v. af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Vederlaget for udarbejdelse af elinstallationsrapporter vil herefter afhænge af, hvad der inden for rammerne af den almindelige aftalefrihed vil kunne opnås enighed om mellem parterne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

De foreslåede ændringer af søloven er en følge af ophævelsen af dispachørloven, der indebærer, at der ikke længere beskikkes dispachører, ligesom der ikke længere knytter sig rettigheder eller forpligtelser til allerede givne beskikkelser.

Sølovens bestemmelser om, at enhver af parterne kan kræve afstandsfragt fastsat af en dispachør, og om at havariberegninger skal foretages af en dispachør, ophæves som konsekvens heraf. Det samme gælder bestemmelsen om, at rederen og andre over for en dispachør kan fremsætte begæring om havariberegning og om, at enhver, som et havari angår, skal meddele alle oplysninger og fremlægge alle dokumenter, som dispachøren anser for nødvendige. De berørte parter vil herefter være henvist til andre måder at opnå afgørelser om afstandsfragt og fordeling af omkostninger efter havari efter York-Antwerpen-reglerne, som f.eks. frivillige aftaler om brug af opmand eller anvendelse af voldgift eller dom.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 501, stk. 1, nr. 7, i søloven, at forældelsesfristen for fordringer på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter § 360 eller § 466, stk. 2, er et år efter dispachens dato. Denne forældelsesregel foreslås, som følge af ophævelsen af dispachørloven, ændret til en regel om, at forældelsesfristen for sådanne fordringer er et år efter, at der er indgået aftale om fordelingen mellem parterne, eller efter, at en domstol eller voldgiftstret har truffet afgørelse herom.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 501, stk. 3, i søloven, at forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb eller, såfremt det tilkommer en dispachør at træffe afgørelse om fordringen, ved anmeldelsen for dispachøren. Denne regel foreslås, som følge af ophævelsen af dispachørloven, ændret til en regel om, at forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb eller ved parternes indgåelse af en aftale om at bruge en opmand til at træffe en for parterne bindende afgørelse om fordringen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af lovens § 1, stk. 2, og af ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold, at de organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører, skal inddrages, før myndighederne i tilfælde af tvivl træffer afgørelse om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende. Der er efter lovens vedtagelse i praksis opstået spørgsmål om, hvorvidt visse kategorier af personer er omfattet af begrebet søfarende, og hvis det ikke måtte være tilfældet, hvilke regler, der i givet fald måtte være gældende for disse personer, samt hvorledes man i øvrigt skal foretage en afgrænsning til andre regler og personkategorier, når det drejer sig om personer, der er ansat af en arbejdsgiver i land, og om ikke beskæftiger sig med skibets drift i bred forstand. Dette er særlig udtalt på skibe i offshore sektoren, hvor der kan være mange forskellige personkategorier repræsenteret om bord. Det tilsvarende gælder for skibe til særlige formål. En bred kreds af de søfarendes organisationer har sammen med rederiforeningerne rejst denne problemstilling og peget på, at der er behov for en nærmere afgrænsning.

Det foreslåede § 75, stk. 2, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. åbner mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren efter en konkret vurdering og efter høring af rederne og de søfarendes organisationer kan fastsætte regler om, at visse kategorier af personer, der ikke anses for at være omfattet af lovens søfarendebegreb, kan omfattes af en række af bestemmelserne i loven og i regler udstedt i medfør af loven med de nødvendige tilpasninger, således at de sikres en række af de kernerettigheder, som konventionen om søfarendes arbejdsforhold omfatter. Det er ikke hensigten, at

bestemmelsen skal anvendes i relation til de personkategorier, fx lodser, der efter den ILO-resolution, der er afspejlet i lovens § 1, stk. 2, klart falder uden for det i § 1, stk. 1, nævnte søfarendebebegreb.

De minimumsrettigheder, der tænkes på, er eksempelvis regler om skriftlig ansættelseskontrakt, klageprocedurer om bord, hviletid i de situationer, hvor der er ikke er fastsat tilsvarende regler andet sted, forplejning om bord, ret til at fratræde tjenesten, hvis skibet sejler til et område med krigsfare eller lignende, ret til fri hjemrejse ved arbejdets ophør om bord, samt erstatning for mistede ejendele ved forlis.

Det bemærkes, at det forhold, at en kategori af personer tillægges rettigheder i medfør af den foreslåede § 75, stk. 2, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., ikke indebærer, at de pågældende personer vil være omfattet af bestemmelser om søfarende i andre love. Det indebærer eksempelvis, at de pågældende personer ikke vil være omfattet af lov om Handelsflådens Velfærdsråd, og at der derfor ikke skal betales velfærdsafgift for de pågældende personer.

Den foreslåede § 75, stk. 3, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. indebærer adgang for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om, at dele af loven finder anvendelse for personkategorier som ikke udfører arbejde af betydning for skibets drift, såfremt de pågældende via deres ansættelsesforhold er beskyttet på et tilsvarende niveau med de nødvendige tilpasninger. Bestemmelsen vil blive administreret inden for de rammer, som følger af konventionen om søfarendes arbejdsforhold.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes alene anvendt i relation til personkategorier, der ikke indgår i skibets normale driftsbesætning, og som ikke udfører opgaver, der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand, og som har "landbaserede ansættelsesforhold", som på mange måder giver dem en beskyttelse på samme niveau som lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. Dvs. personkategorier for hvilke, der efter vedtagelse af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. er opstået spørgsmål om, hvorvidt de vil være omfattet af definitionen af søfarende i § 1, stk. 1, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. Det drejer sig derfor ikke om skibets driftsbesætning eller fx. maler- eller reparationsgæng samt frisører, kiosk- og restaurationspersonale, som arbejder på passagerskibe, mens de sejler, og som falder ind under § 1, stk. 1, uanset om de pågældendes ansættelsesforhold ikke er knyttet til rederen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Med forslaget til § 7 foreslås lov om translatører og tolke ophævet, hvormed beskikkelsesordningen for translatører og tolke afskaffes. Som følge af ophævelsen af lov om translatører og tolke vil translatørtitlen ikke længere være en beskyttet titel.

Det foreslås i forlængelse af dette, at det fremover kommer til at fremgå af retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt., at afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, så vidt muligt skal ske ved hjælp af en uddannet translatør eller lignende. Med ændringen vil det afgørende således ikke være vedkommendes titel, men om vedkommende har en translatøruddannelse eller en lignende uddannelse.

Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør eller lignende. For at en person kan anses for at være uddannet translatør, skal vedkommende således – som i dag – enten have gennemført en erhvervssproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.) aflagt ved et universitet, for så vidt angår det sprog, hvori der er aflagt eksamen som hovedsprog, eller en translatøreksamen aflagt ved et universitet efter de herom af Uddannelses- og Forskningsministeriet fastsatte regler eller uddannelser, som kan ligestilles hermed. Det gælder også – som i dag – personer, som i udlandet har fået en uddannelse, der findes at kunne ligestilles med en af de nævnte uddannelser.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet en ændring af domstolenes brug af translatører og tolke i forhold til den nuværende praksis. Det forudsættes således, at domstolene også i fremtiden så vidt muligt anvender translatører, ligesom domstolene må antages i praksis i vidt omfang at anvende Rigspoliets tolkeoversigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 og 2.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med forslaget til § 7 foreslås lov om translatører og tolke ophævet, hvormed beskikkelsesordningen for translatører og tolke afskaffes. Som følge af ophævelsen af lov om translatører og tolke vil translatørtitlen ikke længere være en beskyttet titel.

Det foreslås i forlængelse af dette, at det fremover kommer til at fremgå af retsplejelovens § 149, stk. 2, 1. pkt., at dokumenter, der er affattede i fremmede sprog, skal ledsages af en oversættelse, der, når retten eller modparten forlanger det, skal bekræftes af en uddannet translatør eller lignende. Med ændringen vil det afgørende således ikke være vedkommendes titel, men om vedkommende har en translatøruddannelse eller lignende uddannelse.

Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør eller lignende. For at en person kan anses for at være uddannet translatør, skal vedkommende således – som i dag – enten have gennemført en erhvervssproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.) aflagt ved et universitet for så vidt angår det sprog, hvori der er aflagt eksamen som hovedsprog, eller en translatøreksamen aflagt ved et universitet efter de herom af Uddannelses- og Forskningsministeriet fastsatte regler eller uddannelser, som kan ligestilles hermed. Det gælder også – som i dag –

personer, som i udlandet har fået en uddannelse, der findes at kunne ligestilles med en af de nævnte uddannelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1 og 2.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Som følge af en begrænset interesse for den årlige redegørelse som Erhvervsstyrelsen udarbejder over kommuner og regioners deltagelse i selskaber, foreslås det, at kommuner, regioner og selskabers indberetningspligt for en række særlige oplysninger om fx offentlig deltagerkreds og kapitalindskyd vedrørende den kommunale og regionale selskabsdeltagelse ophæves. Som konsekvens heraf ophører samtidig Erhvervsstyrelsens forpligtelse til at udarbejde den årlige redegørelse om kommuner og regioners erhvervsaktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Med en afskaffelse af beskikkelsesordningen kræves der ikke længere en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør og tolk og foretage den dertil knyttede virksomhed. Forslaget om at ophæve lov om translatører og tolke vil have som konsekvens, at der fra tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden ikke længere knytter sig rettigheder eller forpligtelser til allerede givne beskikkelser. Disse vil herefter være at betragte som bortfaldne.

Afskaffelsen er ikke til hinder for, at de tidligere beskikkede translatører og tolke fortsat kan udøve deres erhverv. Der er alene tale om, at erhvervet udsættes for konkurrence. Forslaget har således hverken til mål eller sigte at begrænse udøvelsen af translatørerhvervet, men derimod at sikre konkurrence på markedet og adgang til et bredt udbud af fagkompetencer inden for området, samtidig med at de eksisterende translatører og tolke kan fortsætte deres erhverv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Med en afskaffelse af beskikkelsesordningen kræves der ikke længere en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig dispachør og foretage den dertil knyttede virksomhed.

Forslaget om at ophæve lov om dispachører vil have som konsekvens, at der fra tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden ikke længere knytter sig rettigheder eller forpligtelser til allerede givne beskikkelser. Disse vil herefter være at betragte som bortfaldne.

Afskaffelsen er ikke til hinder for, at de tidligere beskikkede dispachører fortsat kan udøve deres erhverv. Der er alene tale om, at erhvervet udsættes for konkurrence. Forslaget har således hverken til mål eller sigte at begrænse udøvelsen af dispachørerhvervet, men derimod at sikre konkurrence på markedet og adgang til et bredt udbud af fagkompetencer inden for området, samtidig med at de eksisterende dispachører kan fortsætte deres erhverv, og formentlig til stadighed vil have en konkurrencefordel på markedet i kraft af deres markedskendskab og erfaring.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, idet det vurderes hensigtsmæssigt, at bestemmelsen, som vedrører lov om detailsalg fra butikker m.v. træder i kraft hurtigst muligt efter vedtagelsen. Der er således helligdage i maj måned og Grundlovsdag i juni måned 2015, hvor det har betydning for omfanget af Erhvervsstyrelsens dispensationsmulighed, om bestemmelsen er trådt i kraft eller ej.

I *stk. 2* foreslås det, at § 4 og § 6 træder i kraft den 1. juli 2015.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelserne i §§ 2, 3, 5, 7 og 8 træder i kraft den 1. januar 2016 under hensyntagen til omstillingen i de berørte erhverv.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Ifølge *stk. 1* omfatter lovforslagets gyldighedsområde ikke Færøerne og Grønland. *Stk. 2* bestemmer dog, at lovens §§ 2, 3 og 4 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Endvidere fremgår det af *stk. 3*, at lovens § 3 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 606 af 24. juni 2005 om detailsalg fra butikker m.v., som ændret ved § 4 i lov nr. 391 af 25. maj 2009, lov nr. 543 af 26. maj 2010, § 11 i lov nr. 595 af 14. juni 2011, lov nr. 321 af 3. april 2012 og § 11 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 2. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at stk. 1 fraviges ved ganske særlige lejligheder. Erhvervsstyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

1. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »ganske«.

§ 2

I lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 15. februar 2013, som ændret ved § 45 i lov nr. 401 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

§ 4. ---

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om virksomheden som bygningssagkyndig, herunder om den bygningssagkyndiges undersøgelse til brug for udarbejdelsen af en tilstandsrapport, og regler om den bygningssagkyndiges vederlag.

1. I § 4, *stk. 2*, udgår », og regler om den bygningssagkyndiges vederlag«.

§ 4 a. ---

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om udarbejdelse af elinstallationsrapporten, herunder om de undersøgelser, som skal foretages til brug for udarbejdelsen af denne rapport, samt regler om tilsyn, vederlag og gebyr.

2. I § 4 a, *stk. 2*, udgår », vederlag«.

§ 3

I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 17. januar 2014, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 249 af 21. marts 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 618 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 341. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Enhver af parterne kan kræve afstandsfragt fastsat af en dispachør. Tvist om rigtigheden af dispachørens afgørelse kan indbringes for domstolene.

§ 462. ---

Stk. 2. Havariberegning udføres her i riget af dertil beskikkede dispachører, eller af en person der i overensstemmelse med lov om dispachører har ret til at udøve et sådant erhverv i Danmark. Tvistigheder om en dispaches rigtighed kan afgøres af domstolene.

§ 464. Begæring om foretagelse af havariberegning fremsættes af rederen eller den, som på rederens vegne forestår skibets drift. Har rederen ikke fremsat begæring inden 2 uger, efter at denne modtog anmodning herom fra nogen, som har en retlig interesse i havariet, kan den pågældende selv fremsætte begæring om foretagelse af havariberegning.

Stk. 2. Enhver, hvem havariet angår, skal meddele alle oplysninger og fremlægge alle dokumenter, som dispachøren anser for nødvendige.

§ 466. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Når det forlanges af nogen, som er interesseret i sådant havari, skal dets beregning og fordeling foretages af dispachører.

§ 501. Forældelsesfristen for følgende fordringer er

1-6) ---

7) for fordring på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter § 360 eller § 466, stk. 2, et år fra dispachens dato,

8-9) ---

Stk. 2. ---

1. § 341, stk. 3, § 462, stk. 2, § 464 og § 466, stk. 3, ophæves.

2. § 501, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) for fordring på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter §§ 360 eller 466 et år efter, at der er indgået aftale om forde-

Stk. 3. Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb eller, såfremt det tilkommer en dispachør at træffe afgørelse om fordringen, ved anmeldelsen for dispachøren.

Stk. 4-6. ---

§ 75. ---

§ 149. Retssproget er dansk. Afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, skal så vidt muligt ske ved hjælp af en translatør. Dog kan i borgerlige sager tilkaldelse af tolk undlades, når ingen af parterne gør fordring herpå, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog.

lingen mellem parterne, eller efter, at en domstol eller voldgiftret har truffet afgørelse herom,«.

3. § 501, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb eller ved parternes aftale om at bruge en opmand til at træffe en for parterne bindende afgørelse om fordringen.«

§ 4

I lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 73 af 17. januar 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 251 af 30. marts 2011 og § 4 i lov nr. 724 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 75 indsættes som *stk. 2* og *stk. 3*:

»*Stk. 2.* Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at dele af loven finder anvendelse for kategorier af personer, som udfører opgaver om bord på skibe uden at være omfattet af § 1, *stk. 1*. Reglerne fastsættes efter høring af de organisationer for rederne og de søfarende, som spørgsmålet vedrører.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at dele af loven finder anvendelse for personkategorier, som ikke udfører arbejde af betydning for skibets drift i bred forstand, såfremt de i kraft af deres ansættelsesforhold er beskyttet på et tilsvarende niveau. Reglerne fastsættes efter høring af de organisationer for rederne og de søfarende, som spørgsmålet vedrører.«

§ 5

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1308 af 9. december 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 149, *stk. 1*, 2. *pkt.*, ændres »translatør« til: »uddannet translatør eller lignende«.

Det samme kan under sidstnævnte forudsætning finde sted i straffesager uden for hovedforhandling for landsret.

Stk. 2. Dokumenter, der er affattede i fremmede sprog, skal ledsages af en oversættelse, der, når retten eller modparten forlanger det, skal bekræftes af en translatør. Oversættelse kan dog frafaldes, når begge parter er enige derom, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog.

Stk. 3-7. ---

2. I § 149, stk. 2, 1. pkt., ændres »translatør« til: »uddannet translatør eller lignende«.

§ 6

I lov nr. 548 af 8. juni 2006 om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber, som ændret ved lov nr. 620 af 14. juni 2011, § 16 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 2 i lov nr. 1234 af 18. december 2012 og lov nr. 81 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

§ 7

Selskaber omfattet af denne lov skal en gang årligt indsende oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om selskabernes overholdelse af denne lovs §§ 3-5. Kommuner og regioner skal herudover en gang årligt indsende en redegørelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for deres deltagelse finansielt eller ledelsesmæssigt i øvrige erhvervsdrivende selskaber, herunder kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelsen af oplysninger efter stk. 1.

1. § 7 ophæves.

§ 7

Lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, ophæves.

§ 8

Lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 4 og 6 træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 3. §§ 2, 3, 5, 7 og 8 træder i kraft den 1. januar 2016.

§ 10

Stk.1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 2 - 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger